

Atgriešanās stāsts: Vajag tikai vēlmi strādāt

Cēsnieks Normunds Lapsa jau pāris mēnešus strādā uzņēmumā "Auto Kontinents", tomēr vēl pavisam nesen viņa dzīve ritēja Lielbritānijā. Piedāvājums pārcelties un strādāt Cēsīs bijis negaidīts, un pieņemtais lēmums bijis drosmīgs gan darba ņēmējam, gan devējam, bet abi ir vienisprātis – ja ir vēlme strādāt, viss ir paveicams. Cēsnieks Normunds Lapsa jau pāris mēnešus strādā uzņēmumā "Auto Kontinents", tomēr vēl pavisam nesen viņa dzīve ritēja Lielbritānijā. Piedāvājums pārcelties un strādāt Cēsīs bijis negaidīts, un pieņemtais lēmums bijis drosmīgs gan darba ņēmējam, gan devējam, bet abi ir vienisprātis – ja ir vēlme strādāt, viss ir paveicams.

Normunds Lapsa no Latvijas aizbrauca pirms gandrīz pieciem gadiem, pašā ekonomiskās krīzes dziļākajā punktā. Latvijā strādājis daudz, dažādos darbos, taču bijis grūti atrast nodarbošanos, par ko reāli iztikēt. Tomēr arī darbs Lielbritānijā nav bijis salds glābiņš. "Uz turieni lidojot, bija ļoti tukša sajūta, ārkārtīgi skumji," atzīst Normunds, piebilstot "vienu brīdi man tur nebija nekā – draugu, ģimenes... neviena."

No sākuma aizbraucis viens, pēc pusgada atbraukusi arī sieva. Savukārt pirms gada ģimenē piedzīmusi meitiņa. "Tajā laikā nebija doma, ka piecus gadus nodzīvošu svešumā, bija svarīgi tikai atsperties," stāsta Normunds.

Darbu Lielbritānijā viņš sācis kā vienkāršs noliktavas strādnieks, taču pamazām mācību

ceļā apguvis daudz ko jaunu – vadīt elektrokāru, pārzināt noliktavu, pieņemt un noformēt pasūtījumus. "Man pašam bija mērķis iemācīties visu, ko varu," uzsver Normunds.

Pārsteidzošs piedāvājums

Taču, kad caur draugiem izdzirdējis par "Auto Kontinenta" piedāvājumu braukt atpakaļ uz Cēsīm, lai strādātu par pārdevēju veikalā-noliktavā, viņš atzīst, ka sākotnēji nav zinājis, ko darīt. "Tajā brīdī galva bija dulla. Daudz kas jau Lielbritānijā bija sasniegts, bijām nostabilizējušies un tomēr riskējām palikt bez nekā, arī tur iemantotajiem draugiem pateikt ardievas nebija viegli," sajūtās dalās Normunds, taču vienlaikus vaļsirdīgi atzīst, ka bijis sajūsmā par piedāvājumu strādāt dzimtenē un tieši Cēsīs, turklāt – auto jomā. Tāpēc arī sava ikgadējā vasaras atvaļinājuma laikā devies uz gala darba pārrunām ar "Auto Kontinentu".

"To ir grūti izskaidrot, taču visvairāk pietrūka Latvijas vides – kultūras, dabas, draugu, ģimenes. Ļoti gribējās atpakaļ. Sieva, arī cēsniece, pēcāk atzina, ka ārkārtīgi ilgojusies pēc Latvijas – sevišķi, kad gaidīja mazo. Kaut kā ilgtermiņā tomēr neuzrunā iespēja ikdienā sev apkārt dzirdēt tikai angļu valodu, kas, lai kā arī mācītos, tomēr ir un paliek svešvaloda," vaļsirdīgs ir Normunds.

Drosmīgs solis arī darba devējam

Kā stāsta Normunda darba devējs, "Auto Kontinenta" īpašnieks Gints Ozoliņš, ne viņš, ne uzņēmums, ne kolēģi neesot vīlušies par drosmīgo soli – pieņemt darbā aizbraukušu cēsnieku. Iepriekšējās pārrunas ar vietējiem pretendentiem bijušas neauglīgas, un uzticību radījušas atsauksmes no paziņām, kuri ieteikuši Normundu. "Tas bija negaidīts piedāvājums – pieņemt darbā cilvēku, kurš tajā brīdī nemaz nedzīvo Cēsīs. Turklāt arī liela atbildība, jo tomēr aicinu cilvēku mainīt viņa dzīvi," atzīst uzņēmējs, taču uzreiz piebilst, ka viss izvērties lieliski, jo Lielbritānijas darba pieredze Normundu apveltījusi disciplīnu, atbildības sajūtu un arī gaišu skatījumu uz nākotni.

"Normunds saprot, ka viss ir jānopelna. Pats grib mācīties un pilnveidoties. Turklāt šajā darbā citādi nevar, jo autoparks jau nemitīgi mainās," savu darbinieku slavē Gints, kurš arī neslēpj, ka nu esot īpaši laba sajūta par to, ka palīdzējis kādai ģimenei atgriezties mājās. "Pats esmu dzimis un audzis Cēsīs, savu mūžu gribu nodzīvot šeit, tāpēc ļoti labi saprotu cilvēkus, kuri grib atpakaļ uz šejieni un dot ieguldījumu dzimtajai vietai," uzsver Gints.

Viņš arī neizslēdz iespēju, ka nākotnē varētu meklēt darbiniekus starp emigrējušajiem cēsniekiem. "Es tikai priecātos, ja mūsējie atgrieztos Latvijā, atgrieztos Cēsīs. Tomēr dzīvojam tik skaistā vietā. Domāju, viss ir izdarāms – tikai jāgrib darboties," savā viedoklī dalās uzņēmējs.

Mājās – laba sajūta

Tagad, kad pārbaudes laiks jau izturēts, un drošība par nākotni iestājusies, Normunds stāsta, ka atliekot laika salīdzināt dzīvi Lielbritānijā un Latvijā. "Latvijā vajag tikai

nedaudz paraudzīties apkārt, un daba Tevi jau iedvesmo, savukārt tur cilvēki ir daudz pieklājīgāki un atvainojas pat tad, ja veikala rindā pienāk Tev nedaudz par tuvu," smejas Normunds, piebilstot, ka, kaut arī Latvijā cilvēki kļuvuši atvērtāki un smaidīgāki, vēl arvien esot jūtama "treknajos gados" notikusī cilvēku noslāņošanās – gan atalgojumā, gan manierēs.

Tomēr savu lēmumu Normunda ģimene ne reizi neesot nožēlojusi. Ar tur palikušajiem draugiem nu viņi sazinās ar programmas "Skype" palīdzību, kuri jokoļoties atgādina par vakancēm Lielbritānijā, taču nevienam no viņiem neesot bijis noslēpums, ka Normunds ar sievu grib atpakaļ uz Latviju.

"Sajūta ir ļoti laba. To pat ir grūti plašāk izskaidrot. Vienkārši visur, kur šeit eju, jūtos ļoti labi," smaidot klāsta Normunds.

Vajag vēlmi strādāt

Par daudziem aizbraukušajiem Normunds runā skarbi. Viņi domājot tikai par pabalstiem, un viņos gruzdot aizvainojums pret Latviju. To daļēji veicinot arī Lielbritānijas sociālā sistēma, kas pieļauj pabalstu piešķiršanu pat tad, ja nostrādāts pavisam neilgs laiks. "Nekad pats tā neesmu domājis. Tomēr katram pašam par sevi ir jāparūpējas, un valsts vainošana neko neatrisinās," uzskata Normunds.

Taču esot arī tādi emigrējušie, kuri sākotnēji sakot kategorisku nē atgriešanās iespējai, taču kādā brīdī pienākot "klikšķis", un cilvēku sākot vilkt atpakaļ uz mājām.

Tiem aizbraukušajiem, kuri apsver atgriešanos atpakaļ Latvijā, Normunds iesaka strādāt un uzkrāt līdzekļus priekš pārvākšanās un mitekļa. "Grūti ir tiem, kuriem nav savas vietas, kur atgriezties. Daudzi, kuri nevēlas atgriezties, tā saka tikai tāpēc, ka ir palikuši bez nekustamā īpašuma – paši pārdevuši vai arī bankas atņēmušas," skaidro Normunds.

Paši ar sievu sev savulaik nolikuši mērķi trīs gados nopirkt dzīvokli. Ar zināmu finanšu disciplīnu tas arī izdevies, un nu ģimene Cēsīs dzīvo savā trīsistabu dzīvoklī. "To var izdarīt. Vajag tikai vēlmi strādāt," nosaka Normunds.